

STENOGRAMA
ședinței solemne comune a Senatului și Camerei Deputaților
din 14 mai 2024

SUMAR

1.	Ședință solemnă comună consacrată marcării Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel.	2
----	---	---

S T E N O G R A M A
ședinței solemne comune a Senatului și Camerei Deputaților
din 14 mai 2024

Ședința a început la ora 10.05.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Alfred-Robert Simonis, vicepreședinte al Camerei Deputaților, și domnul Sorin Mihai Cîmpeanu, vicepreședinte al Senatului, asistați de doamna Alexandra Presură, secretar al Camerei Deputaților, și domnul Marius Humelnicu, secretar al Senatului.

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Rog liderii grupurilor parlamentare să invite colegii în sală, începem în două minute.

(Discuții la prezidiu și în sală.)

Vă propun să începem ședința solemnă comună a Camerei și Senatului consacrată marcării Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel.

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Domnilor miniștri,

Excelențele Voastre doamnelor și domnilor ambasadori,

Stimați invitați,

Vă invit să ascultăm imnul național al Statului Israel și imnul național al României.

(Se intonează imnul național al Statului Israel și imnul național al României.)

Doamnelor și domnilor,

Stimați invitați,

Vă rog să-mi permiteți să declar deschisă ședința solemnă comună a Camerei și Senatului consacrată marcării Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel.

Cu această ocazie, prim-ministrul Statului Israel, domnul Benjamin Netanyahu, a transmis un mesaj video.

Vă rog să-l... vă invit să-l urmărim împreună.

Domnul Benjamin Netanyahu – prim-ministrul Statului Israel:

(Text consemnat conform traducerii autorizate din limba engleză a mesajului video transmis de către prim-ministrul Statului Israel.)

„Prietenilor noștri din Parlamentul României:

Vă mulțumim pentru faptul că ați fost alături de Israel, că ați fost alături de Israel în acea zi îngrozitoare a masacrului comis în data de 7 octombrie, pentru faptul că ați rămas alături de Israel după

acest masacru, pentru faptul că sunteți alături de Israel cu ocazia celebrării independenței statului nostru. Suntem bucuroși și vă prețuim prietenia. Vă mulțumim, dragi prieteni.

Vă mulțumesc.”

(Discuții la prezidiu, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

În continuare, vă invit să urmărim mesajul video transmis cu această ocazie din partea președintelui Senatului, domnul Nicolae Ciucă.

Domnul Nicolae-Ionel Ciucă:

Sărbătorim astăzi Ziua Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel, care coincide cu ziua creării Statului Israel, în anul 1948.

România este printre primele țări care a recunoscut Israelul și singura din fostul bloc comunist care nu a întrerupt niciodată aceste relații, indiferent cât de mari au fost tensiunile internaționale și provocările diplomatice.

Recent, România a luat decizia istorică de a introduce în programa școlară pentru liceu materia „Istoria evreilor. Holocaustul”. Astfel, se vor crea anticorpii sociali împotriva antisemitismului, a urii și a intoleranței. Generațiile viitorului vor ști ce se ascunde de fapt în spatele unui discurs extremist.

România a fost alături de Israel în cele mai negre momente. Am condamnat ferm atacurile teroriste comise de Hamas în octombrie anul trecut. Susținem drepturile fundamentale ale Israelului de a exista, de a se apăra și de a-și proteja cetățenii.

Salut încă o dată celebrarea acestei zile, în care drapelul Statului Israel este arborat alături de drapelul României, în semn de prietenie și solidaritate.

Shalom!

(Rumoare, replici neinteligibile.)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doamna Șoșoacă, domnule Ciubuc, vă invit la prezidiu.

(Discuții la prezidiu.)

De asemenea, vă invit în continuare să urmărim mesajul video transmis cu această ocazie din partea prim-ministrului României, domnul Marcel Ciolacu.

Domnul Ion-Marcel Ciolacu – prim-ministrul României:

Excelențele Voastre,

Domnule prim-ministru Netanyahu,

Domnule președinte al Senatului,

Domnule președinte al Camerei Deputaților,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,
Stimați reprezentanți ai corpului diplomatic,
Stimate domnule deputat Silviu Vexler,

Îmi face o deosebită plăcere să particip astăzi la prima celebrare a Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel. Este o decizie instituită prin legea adoptată recent în Parlamentul României, o nouă dovadă a prieteniei solide și tradiționale care ne leagă de 76 de ani.

Relațiile neîntrerupte de prietenie dintre România și Statul Israel își au fundamentul în legăturile profunde dintre cele două popoare și valorile democratice comune pe care le împărtășim, iar unul dintre pilonii esențiali ai acestei relații atât de apropiate îl reprezintă comunitatea evreiască din România și comunitatea de cetățeni israelieni de origine română. Cele două comunități și-au lăsat amprenta asupra culturii și civilizației din cele două state și au contribuit la consolidarea relațiilor noastre bilaterale.

Doamnelor și domnilor,

De-a lungul istoriei comune, legăturile de solidaritate dintre cele două popoare nu au încetat să se dezvolte, indiferent de regimurile care au condus statele noastre și de perioadele dificile cu care ne-am confruntat. Amintesc că România a fost printre primele state care au recunoscut Statul Israel și au stabilit relații diplomatice la 11 iunie 1948. Continuitatea, predictibilitatea și cooperarea strânsă în toate domeniile de interes comun au caracterizat relația noastră de parteneriat. Doresc să vă reasigur că vom continua să lucrăm împreună și pe viitor, pentru a dezvolta ceea ce am reușit să construim de-a lungul deceniilor.

Excelențele Voastre,

În recente momente de răscruce pentru Statul Israel, România nu a încetat să fie alături de poporul israelian. Această solidaritate s-a reflectat și în vizita în Statul Israel efectuată alături de alți oficiali români, precum domnul Simonis, președintele Camerei Deputaților, la scurt timp după atacul din 7 octombrie 2023. Totodată, atacurile teroriste cu care s-a confruntat Israelul au fost condamnate în cei mai duri și vehemenți termeni și la cele mai înalte niveluri în România.

Doamnelor și domnilor,

Această celebrare a Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel constituie încă un simbol al profunzimii prieteniei noastre și întărește fundația relațiilor noastre bilaterale.

Permiteți-mi să subliniez aici, încă o dată, rolul deosebit de important al domnului deputat și bunului meu prieten Silviu Vexler, care acționează neobosit pentru consolidarea relațiilor dintre România și Israel.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Având în vedere că am încheiat cu mesaje video, o invit, pe procedură, pe doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă să aibă o intervenție.

Vă rog, doamnă. Vedeți că se poate și așa, cu dialog și în liniște.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă:

Mulțumesc.

(Replici neinteligibile din sală.)

Nu mai comenta atât!

Astăzi trebuia, în primul rând, să comemorăm, conform Legii nr.127/2017, Ziua națională de cinstire a martirilor din temnițele comuniste. În timp ce noi am salvat peste 400 000 de evrei în cel de Al Doilea Război Mondial, iudeo-bolșevicii, khazarii au omorât peste 800 000 de români în temnițele comuniste.

Cum este posibil ca dumneavoastră, Parlamentul României, să trădați poporul român și interesele țării noastre?! Unde s-a mai văzut?! Există cumva principiul de reciprocitate între România și Israel, astfel încât astăzi sau de 1 Decembrie sau în orice altă zi să se arboreze steagul României și întregul Israel să celebreze România și poporul român? Sau am ajuns sclavi în țara noastră?

Avem obligatorie „Istoria evreilor”, când ei nu au obligatoriu „Istoria românilor”. Avem un membru al evreilor în CSAT, pentru că a tras sforile domnul Vexler când i-am picat legea la Senat. Avem zi națională a Israelului în România, deși, atenție, noi am recunoscut Statul Israel în 11 iunie 1948.

De ce a trebuit să instituți pe 14 mai...

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Vă mulțumesc, doamnă.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă:

... când este Ziua celor care au fost omorâți în temnițele comuniste...

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Vă mulțumesc, doamna Șoșoacă.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă:

... pentru ca să nu mai avem de iudeo-bolșevism în România?

Rușine, Parlamentul României! Trădătorilor!

(Discuții, rumoare, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Domnul Sorin Mihai Cîmpeanu:

Îl invit la microfon pe domnul Alfred Simonis, președinte interimar al Camerei Deputaților.

(Vociferări, rumoare, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Aveți cuvântul, domnule președinte.

Și am rugămintea către colegi să păstrăm o atmosferă adecvată plenului reunit.

(Vociferări, rumoare, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Doamnelor și domnilor miniștri,

Excelențele Voastre doamnelor și domnilor ambasadori,

Onorați invitați,

Sunt onorat să mă adresez dumneavoastră la acest eveniment special, dedicat aniversării în premieră în Parlamentul României a Zilei solidarității și prieteniei dintre țara noastră și Statul Israel. Este un moment solemn și mă bucur că mesajul premierului Netanyahu a subliniat excelent legătura profundă care există între națiunile noastre.

Și spun acest lucru pentru că știți foarte bine că uneori prietenia, mai ales între națiuni, este dată uitării atunci când interesele economice, strategice sau geopolitice o cer. Însă aici nu a fost niciodată cazul despre așa ceva. Din contră, prietenia dintre România și Israel este mai puternică decât niciodată și sunt convins că solidaritatea manifestată în momentele grele va face să ducem această relație la un nivel superior pe viitor.

Aș dori să-mi exprim aprecierea pentru contribuția valoroasă a domnului deputat Silviu Vexler, reprezentantul minorității evreiești în Parlamentul României. (*Replici neinteligibile.*) Este unul dintre principalii promotori ai acestei prietenii dintre națiunile noastre... (*Replici neinteligibile.*) dar și unul dintre cei mai activi parlamentari în ceea ce privește prezervarea drepturilor culturii și tradițiilor minorităților din țara noastră.

(*Rumoare, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.*)

Doamnelor și domnilor...

(*Rumoare, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.*)

Doamna Șoșoacă... doamna Șoșoacă, eu v-am ascultat în liniște, să știți.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Vă rog, momentul de reculegere pe care l-am solicitat. (*Replici neinteligibile, discuții.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doar să mă ascultați, cum am făcut-o și eu.

Doamnelor și domnilor... (*Rumoare, discuții.*)

Avem, fără îndoială, principii și valori comune, care s-au consolidat în cei 76 de ani de relații diplomatice neîntrerupte, dar avem și un parteneriat cu valențe strategice. Tocmai de aceea, cred că este de datoria noastră, a tuturor celor din Parlamentul României, să folosim diplomația parlamentară pentru a accelera colaborarea dintre națiunile noastre, inclusiv în ceea ce privește atragerea investițiilor majore. Dar, pentru ca acest lucru să fie posibil, este important în primul rând să dăm un mesaj de pace. România

a fost și este alături de Statul Israel și a condamnat în termenii cei mai fermi atacurile teroriste din 7 octombrie 2023 ale Hamas și și-a exprimat sprijinul pentru dreptul legitim la autoapărare al Statului Israel.

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Lupta împotriva terorismului trebuie susținută, teroriștii trebuie pedepsiți – urmăriți și pedepsiți. Solidaritatea cu poporul israelian este necondiționată, însă obiectivul final trebuie să fie pacea în Orientul Mijlociu, pentru ca atât cetățenii israelieni, cât și palestinienii din Fâșia Gaza să se întoarcă la viețile lor obișnuite.

Stimați colegi,

În încheiere, pentru că astăzi este și Ziua Statului Israel, vreau să le transmit tuturor cetățenilor israelieni un puternic mesaj de solidaritate, alături de calde urări de pace și prosperitate.

Vă mulțumesc.

La finalul intervențiilor, vom cere momentul de reculegere. *(Replici neinteligibile, aplauze.)*

Doamnelor și domnilor,

Îl invit la tribună pe domnul deputat Silviu Vexler, președintele Federației Comunităților Evreiești din România.

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

La finalul intervențiilor...

(Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Doamna Șoșoacă... doamna Șoșoacă, ori la începutul ședinței, ori la finalul ei, nu între intervenții.

(Rumoare, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Domnule Vexler, aveți cuvântul.

(Aplauze, replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Deocamdată eu conduc ședința asta.

Domnul Silviu Vexler:

Domnule președinte al Camerei Deputaților,

Domnule vicepreședinte al Senatului,

Domnule ministru și șef al Cancelariei Prim-Ministrului,

Stimați colegi,

Distinși invitați,

Intenționez să îmi închei scurtul discurs cu un mesaj primit din partea președintelui Parlamentului Statului Israel, domnul Amir Ohana, dar pentru că ceea ce a spus domnul președinte Ohana se potrivește atât de bine, voi începe cu cuvintele domniei-sale: „Sprijinul și ținuta dumneavoastră

morală vor fi amintite în secolele care vor urma și, așa cum eu vă mulțumesc astăzi, Israelul vă va mulțumi pentru totdeauna.”

Ce-i drept, unora dintre noi.

În lumea de astăzi, a devenit aproape de necrezut să poți asculta, alături de imnul național, imnul Statului Israel. Poate pentru că numele său este „Hatikva” – „Speranță”. Într-o perioadă normală, gestul pe care-l facem astăzi ar fi avut o importanță deosebită în sine, dar în contextul actual marcarea la nivel național a Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel este cu adevărat un act istoric. Se spune adesea că prietenia adevărată se manifestă în cele mai dificile momente. Mai mult ca niciodată, momentul pentru un astfel de simbol este acum.

Deși s-a aflat aproape continuu într-un mediu ostil, Statul Israel a rămas un simbol al democrației, un model pentru o societate tolerantă, dar și un reper global pentru cercetare și inovare. Unul din partenerii esențiali ai României, atât în Orientul Mijlociu, cât și la nivel mondial, Statul Israel a sprijinit în permanență țara noastră și poporul român, aducând contribuții majore, care s-au concretizat în numeroase domenii de interes național. Totul însă se poate schimba într-o clipă, așa cum am putut vedea după atacurile teroriste din 7 octombrie de anul trecut, așa cum putem vedea aproape în fiecare zi.

Atunci când atacarea Statului Israel a devenit aproape o obișnuință, într-o perioadă în care tot mai multe parlamente adoptă rezoluții prin care condamnă Statul Israel pentru că face ceea ce este necesar pentru a-și proteja cetățenii, România a ales să fie de partea corectă a istoriei. Vă mulțumesc din tot sufletul pentru acest gest. Îmi pare rău, îmi pare cu adevărat rău că am ajuns într-un punct în care este nevoie de curaj pentru a admite adevărul și pentru a fi de partea dreptății...

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Sunt cu adevărat mândru de ceea ce am reușit să facem împreună.

(Rumoare, replici neinteligibile.)

Ieri, în întreaga lume, a fost marcat Yom Ha’Zikaron... *(Rumoare, replici neinteligibile.)* ziua...

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Domnule Vexler, numai o secundă. *(Rumoare, replici neinteligibile.)*

Doamna Șoșoacă, domnule Ciubuc...

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Veți avea ocazia... veți avea ocazia să interveniți la tribună în măsura în care păstrați liniștea în sală. Altfel, acest drept vi-l pierdeți.

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Vă rog să aveți respect pentru fiecare vorbitor, să-l ascultăm, așa cum v-am ascultat și noi pe dumneavoastră.

Vă mulțumesc... (*Replici neinteligibile.*) vă mulțumesc.

Domnule Vexler, puteți continua, vă rog.

Domnul Silviu Vexler:

Mulțumesc, domnule președinte.

Îmi dau seama că, pentru familiile victimelor atacurilor teroriste din 7 octombrie, fiecare zi este o comemorare, și nu o sărbătoare. Pentru familiile tuturor ostaticilor, fiecare pas înseamnă durere. Nu există nimic, absolut nimic mai important decât întoarcerea lor în siguranță.

În acest moment în care celebrăm relația unică dintre România și Israel, prietenia dintre cele două popoare, pot spune, în același timp, fără rezerve: Israelul rămâne un stat exemplar, un compas moral în ceea ce pare a fi uneori un întuneric care ne înconjoară din fiecare direcție.

Și aș vrea să subliniez pentru toți: la temelia României stau și toți cei care au crezut în idealurile poporului român. Din păcate pentru unii din colegii noștri, între ei s-au aflat și cetățeni care aparțin diverselor minorități naționale. (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Săptămâna trecută, de la acest microfon... (*Rumoare, replici neinteligibile.*) un grup de fantome ale fascismului mascat în comunism – într-un comunism de prost gust, ce-i drept – m-au acuzat, alături de domnul deputat Ovidiu Ganț, că suntem agenți străini, nu mi-e clar dacă eu al Germaniei și domnia-sa al Statului Israel... (*Rumoare, replici neinteligibile.*) că avem dublă loialitate, cetățenii multiple... (*Rumoare, replici neinteligibile.*) că numim membrii Consiliului de Apărare al Țării, pe scurt, că suntem trădători de țară. (*Rumoare, replici neinteligibile.*) Este cel mai josnic atac pe care l-am întâlnit de-a lungul anilor în această instituție, venit din partea, desigur, a unor mascote antisemite asumate, susținătoare publice ale terorismului Hamas. (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

De-a lungul anilor, am învățat că pot și trebuie să învăț permanent de la oricine. Vă pot asigura totuși de un lucru: nu voi primi lecții de la nimeni despre ce înseamnă dragostea de țară și loialitatea. Poate că dumneavoastră ați avea nevoie, în schimb, de aceste lecții și de un pic de gramatică a limbii române. (*Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă, rumoare.*)

La mulți ani, Statul Israel.

La mulți ani, România! (*Aplauze, rumoare, replici neinteligibile.*)

La mulți ani tuturor cetățenilor Statului Israel și poporului român!

Știu că Statul Israel va învinge de fiecare dată în fața terorii și a celor care încearcă să îl distrugă sau să-i pună pumnul în gură, pentru că Israel și relația noastră cu Statul Israel înseamnă speranță atât pentru fiecare evreu, cât și pentru fiecare om, dar, în primul rând, pentru normalitate.

Am Yisrael Chai!

Vă mulțumesc. (*Aplauze, rumoare, replici neinteligibile.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Urmează alocuțiuni ale reprezentanților grupurilor parlamentare din Camera Deputaților și Senat, câte cinci minute pentru fiecare grup.

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Rog deputații și senatorii neafiliați, regulamentul îmi permite să acord două minute și unui reprezentant al unui grup neafiliat... al celor neafiliați...

(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Dacă dumneavoastră nu veți respecta regulamentul în continuare și veți vocifera și nu ne putem ține ședința în condiții normale... *(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)* va fi dreptul meu să nu respect regulamentul și să nu vă dau cuvântul.

(Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Prin urmare, aveți de ales între a face circ și a nu lua cuvântul la tribună sau a asculta în liniște, așa cum și noi v-am ascultat pe dumneavoastră, iar la final, fără să strigați, să aveți o intervenție de la prezidiul... de la tribuna Parlamentului. *(Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)*

Are cuvântul reprezentantul Grupurilor parlamentare ale Partidului Social Democrat, domnul senator Titus Corlățean. *(Aplauze.)*

Vă rog, domnule senator.

Domnul Titus Corlățean:

Onorat prezidiu,

Doamnelor, domnilor deputați și senatori,

Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului au organizat astăzi o ședință anunțată ca fiind solemnă, în baza legii, e adevărat, într-o zi care are multiple semnificații și pe care unii nu reușesc să le pună, din perspectiva istoriei, într-o atitudine de respect. Pentru că este adevărat că sunt legi care marchează – și trebuie să facem toate lucrurile așa cum se cuvine –, dar trebuie să nu uităm că a existat un singur Holocaust și 6 milioane de evrei care au fost uciși de un regim nazist și de partenerii săi. Și, da, e adevărat, în România, și nu doar în România, după cel de Al Doilea Război Mondial, regimul de inspirație totalitară stalinistă sovietică a comis crime împotriva acestor popoare rămase – fără ca cineva să ne întrebe – dincoace de Zidul Berlinului, inclusiv în România, crime care astăzi... pe care astăzi, noi, da, le comemorăm, le comemorăm și la Sighet, le comemorăm și prin lege, din păcate, în contextul în care urmașii acelor regimuri staliniste se regăsesc la putere la Moscova, iar emulii lor, în diferite alte țări, inclusiv în România. Și e datoria noastră să stopăm aceste atitudini radicale, extremiste, bazate pe ură.

Revenind la ședința solemnă de astăzi, marcăm pentru prima oară, pe 14 mai, Ziua Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel, o inițiativă a colegilor deputați Ovidiu Ganț și Silviu Vexler.

Vreau să-i felicit inclusiv pentru simbolistica specială a modului în care atât Ovidiu Ganț, ca reprezentant al minorității etnice germane din România, cât și Silviu Vexler, ca reprezentant al minorității etnice evreiești din România, știu să colaboreze, știu să pună valoare o simbolistică, încă o dată, cu adevărat specială. Tot respectul meu și toată aprecierea Grupurilor parlamentare PSD, care grupuri, de altfel, au votat legea propusă, proiectul de lege pe care cei doi colegi l-au propus, pentru că vorbim într-adevăr de o relație dintre România și Israel care reprezintă astăzi un parteneriat solid, cu explicații istorice, dar și spirituale profunde și cu o relație de cooperare și de substanță, în prezent, în domeniul politic, ecologic, tehnologic, militar, securitate națională, cultural, turistic, diplomatic, pot continua, absolut de excepție. Sunt 76 de ani de relații diplomatice neîntrerupte, România fiind, după cum se știe, singurul stat care și-a păstrat relațiile, din blocul comunist, după războiul din 1967 și, de altfel, singurul stat european cu care Statul Israel a avut relații neîntrerupte.

Spun cei doi inițiatori ai legii în expunerea de motive un lucru pe care eu personal l-am apreciat: „România și poporul român” – citez – „fac parte integrantă din ADN-ul Statului Israel”. Așa este, pentru că edificarea Statului Israel în 1948 și tot ceea ce a urmat includ o contribuție extraordinară a evreilor originari din România. Chiar și parte din pământul roditor care a fost pus în Israel a fost adus, cu nave, din pământul roditor al României.

România a fost solidară cu Statul Israel din primul moment din 7 octombrie. Și am fost solidari cu Statul Israel și poporul său, am condamnat atacul barbar terorist al Hamas, uciderea, abuzurile... abuzurile comise împotriva unor oameni nevinovați, bărbați, femei, copii, bătrâni uciși, femei abuzate, decapități, răpiri, oameni uciși pentru că erau evrei – și acest lucru ne-a adus aminte în mod foarte clar de un regim nazist.

Am cerut atunci și cerem și acum eliberarea necondiționată a ostaticilor și a corpurilor celor decedați, care sunt în continuare deținute de către Hamas, am subliniat ca legitim dreptul la autoapărare al Israelului, potrivit Cartei ONU, și nu întâmplător, prima vizită a unui prim-ministru în Israel după 7 octombrie a fost vizita premierului României, Marcel Ciolacu, și nu întâmplător, una din primele vizite importante ale unor președinți de parlamente – domnul Simonis, Parlamentul României, a fost acolo prezent, împreună cu alți colegi.

Suntem solidari cu Israel și în perioada aceasta de încercare gravă a națiunii și înțelegem în același timp – și trebuie să spun și acest lucru – dilema foarte serioasă pe care Statul Israel, societatea israeliană, o parcurge astăzi, pentru că, pe de o parte – mă apropii de încheiere, domnule președinte –, este nevoie să înfrângă un inamic care a dorit distrugerea Statului Israel și națiunii israeliene, pe de altă

parte, există un lucru care este cunoscut de partenerii noștri israelieni și de noi toți: Statul Israel nu poate să trăiască permanent într-o stare de război și în tensiune. Și ceea ce se întâmplă în clipa de față, în clipa în care Hamas folosește, cu mult cinism, propriul popor palestinian ca scut uman, folosește resursele, inclusiv umanitare, transmise, inclusiv de Israel, pentru populația palestiniană, în clipa în care Hamas face lucruri împotriva umanității care însă generează dificultăți uriașe Statului Israel în operațiunea militară și, da, generează dificultăți și consecințe grave în plan... planul dreptului internațional umanitar și riscă să afecteze imaginea și interesele, și percepția Statului Israel în relația cu o serie de parteneri internaționali, reprezintă o dilemă foarte serioasă.

Ceea ce pot să spun – și mă apropiu de încheiere –, că, da, cunoscând istoria, este nevoie ca după finalul războiului să existe o soluție, este nevoie de viziune reîmprospătată, este nevoie de curaj, pentru că Israelul nu poate să trăiască permanent în stare de război și în stare de tensiune. Și, da, este nevoie să ne amintim că acest proces de reconciliere care a început cu state arabe din regine, proces esențial, trebuie să continue după război, începând cu Arabia Saudită, și trebuie oferită o perspectivă, trebuie oferită o șansă. E nevoie, probabil, de un regim tranzitoriu în teritoriile palestinienilor, este nevoie să se reconstruiască, oricât de dificil ar fi astăzi, pentru a putea genera pace, securitate și respect reciproc.

Cred că România poate să facă mai mult, așa cum a făcut mai mult altădată, având acest parteneriat absolut special cu Israel și având o relație deschisă și funcțională cu palestinienii.

Vreau să mulțumesc încă o dată celor doi inițiatori, să-i felicit.

Și să știm, democratic, să dăm răspunsuri cuvenite noi, ca popor român, și atunci când suntem chemați să fim solidari, dar și atunci când avem de gestionat radicalizări și atitudini bazate pe ură în plan intern. E nevoie să știm să spunem „Nu” prin mijloace democratice.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Are cuvântul reprezentantul Grupurilor parlamentare ale PNL, domnul deputat Iulian-Alexandru Muraru.

Domnule deputat, aveți cuvântul.

Domnul Iulian-Alexandru Muraru:

Domnule președinte al Camerei Deputaților,

Domnule vicepreședinte al Senatului,

Dragi colegi parlamentari,

Distinși invitați,

Astăzi, celebrăm Ziua Prieteniei și Solidarității între România și Israel, ne aducem aminte de legăturile profunde care unesc națiunile noastre. Această zi este o reflectare a trecutului, dar și un prilej

de a privi spre viitorul pe care îl construim împreună, un viitor bazat pe înțelegere, respect și cooperare mutuală. Este esențial să recunoaștem și să onorăm memoria istorică și de aceea cred că România a făcut progrese importante în păstrarea vie a amintirii evreiești, a rolului jucat de această comunitate în istoria națiunii, dar și de comemorare activă pentru suferințele din timpul Holocaustului. Educația despre Holocaust, ceremoniile publice, legislația pentru combaterea antisemitismului, a urii și intoleranței, construirea de muzee memoriale private sau publice, reabilitările patrimoniului evreiesc sunt lucruri concrete pe care România le-a făcut și le face, cele mai multe dintre acestea, doamnelor și domnilor, de neimaginat în anii '90. Mai sunt numeroși pași de atins sau de recuperat, dar ultimele două decenii au fost benefice în această direcție.

Dragi colegi parlamentari,

Partidul Național Liberal a fost, după 1989, susținător ferm al întăririi și dezvoltării relațiilor cu Israelul, punând acest lucru între prioritățile sale de politică externă, dar fiind, în același timp, și un partid care a inițiat, sprijinit sau luptat pentru păstrarea vie a memoriei moștenirii evreiești și pentru apărarea drepturilor acestei minorități.

Distinsă audiență,

Relațiile economice, culturale și istorice dintre România și Israel continuă să fie un pilon al cooperării noastre. De la stabilirea relațiilor neîntrerupte până astăzi, a relațiilor diplomatice (în 1948 și până în 2024), am văzut numeroase colaborări care au adus beneficii ambelor țări și suntem hotărâți să continuăm pe acest drum.

În anul 2022, spre exemplu, am atins un prag impresionant al schimburilor economice, valoarea totală crescând la un miliard de dolari. Această cifră reflectă o dinamică pozitivă și un parteneriat robust, cu exporturi românești cu 827 de milioane de dolari, o cifră impresionantă atinsă. Această realizare este baza potențialului nostru pentru viitoarele noastre cooperări economice.

Astăzi, spre exemplu, peste 1 600 de companii cu capital israelian activează în România, având peste 10 000 de angajați. Tendința este de creștere susținută, există un potențial mare în diverse domenii.

Totodată, doamnelor și domnilor, Israel reprezintă astăzi o destinație foarte iubită de români, nu doar pentru pelerinajele religioase, ci pentru că au găsit acolo o parte din spiritul românesc: ospitalitate, diversitate, tradiție și noutate în același timp și, mai ales, un popor care ne apreciază.

Comunitatea israelienilor de origine română, care numără aproximativ 400 000 de oameni, a doua comunitate după cea rusă, joacă un rol vital în acest parteneriat, fiind o punte între culturile și valorile noastre. De-a lungul anilor, românii din Israel au contribuit semnificativ la diversitatea culturală și la dinamismul social al Israelului. Fiecare poveste, fiecare familie și fiecare moștenire aduc cu ele amintiri ale locurilor lăsate în urmă și visele unui viitor mai bun pe care l-au construit în Israel.

Doamnelor și domnilor,

În încheiere, aș vrea să vă spun că, recent, am avut din nou șansa să merg în Israel, o experiență care mi-a adâncit înțelegerea și aprecierea pentru complexitatea și reziliența acestei națiuni. În timpul vizitei mele, am fost martor la locurile devastate de atacul criminal al Hamas, unde am văzut cu ochii mei consecințele brutale ale terorismului asupra vieților inocente. Aceste momente întăresc angajamentul nostru, al statului român de a lupta împotriva terorismului și de a susține dreptul fiecărei națiuni la securitate și pace.

Închei prin a reafirma angajamentul ferm față de această prietenie profundă... (*Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.*) și durabilă între România și Israel – să folosim acest prilej de reînnoire a angajamentului nostru pentru un viitor comun.

Vă mulțumesc pentru angajamentul dumneavoastră și pentru contribuția la această cauză.

(*Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.*)

Să lucrăm împreună pentru a asigura că legăturile noastre rămân puternice.

Dumnezeu să binecuvânteze popoarele noastre cu iubire, pace și prosperitate!

Vă mulțumesc. (*Aplauze, rumoare, replici neinteligibile.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Are cuvântul reprezentantul Grupurilor parlamentare ale USR, domnul deputat Dan Barna.

Domnule deputat, aveți cuvântul.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

(*Neinteligibil.*)... nu ți-e rușine?! Rușine să-ți fie ție!

Trădătorilor ce sunteți! Trădătorilor!

(*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Rușine! Rușine!

(*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Domnul Ilie Dan Barna:

Stimați... (*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Stimați colegi... (*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doamna Șoșoacă, domnule Ciubuc, domnule Lasca... (*Vociferări, replici neinteligibile.*) revin... revin... (*Vociferări, replici neinteligibile.*) revin... (*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Vă rog să luați locurile la... (*Rumoare, replici neinteligibile.*) vă rog să luați loc în bănci, să ascultați vorbitorii și să putem avea o ședință civilizată. (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Vă rog... (*Vociferări.*) vă rog să luați loc și să-i permiteți domnului Barna să-și adreseze... (*Vociferări.*) să se adreseze Parlamentului. (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Domnul Ilie Dan Barna:

Stimați colegi,

Distinși invitați,

Ne-am reunit astăzi în această ședință solemnă... (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Domnule Barna, o secundă.

Rog și invitații... (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Rog invitații să... (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Antisemitule care ești!

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Rog invitații să ia loc!

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Antisemitule care ești! Antisemitule!

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doamna Șoșoacă, vă rog să luați loc!

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Nu iau, domn'e, loc! Să-i spuneți... (*Neinteligibil.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Stați în picioare, da mai coborâți tonul, atunci!

Domnule Barna, vă rog. (*Rumoare, replici neinteligibile.*)

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

(*Neinteligibil.*)... Nu vă mai bateți joc de România!

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Doamnă, vă rog să ne permiteți să ne desfășurăm ședința. (*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Vă rog să re... (*Vociferări, replici neinteligibile.*) vă rog să respectați regulamentul și să ne permiteți să derulăm ședința în continuare.

Domnule Barna, vă rog. (*Vociferări, replici neinteligibile.*)

Din sală: Slugi!

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Slugilor ce sunteți! Trădătorilor! (*Neinteligibil.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Domnule Barna, vă rog!

Domnul Ilie Dan Barna:

Ne-am adunat în această ședință care ar fi trebuit să fie solemnă, dedicată marcării Zilei Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel.

(Replică neinteligibilă din sală.)

Momentul nu este unul întâmplător, pentru că am aniversat de curând 75 de ani de relații diplomatice neîntrerupte dintre România și Israel și acest fapt în sine spune multe despre calitatea relației bilaterale, nu doar pentru că România a fost unul din primele... *(Replică neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)* state, după Statele Unite, Cehoslovacia, Polonia sau Uruguay, care a recunoscut Israelul, dar și prin faptul, menționat de antevorbitori, că s-au păstrat relații neîntrerupte în cele mai dificile momente istorice, în cele mai importante crize internaționale, așa cum a fost și Războiul Rece.

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Inimaginabil! *(Neinteligibil.)*

Domnul Ilie Dan Barna:

Dar, pe lângă meritul diplomaților și al celor care au reușit în mod direct să gestioneze această relație privilegiată...

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Inimaginabil!

Domnul Ilie Dan Barna:

... trebuie spus că nimic, nimic nu ar fi fost posibil fără legăturile directe dintre popoarele noastre, care sunt interconectate prin legături istorice și culturale extraordinare, personalități care au marcat istoria mondială sau istoria națională – și aș menționa câteva: pictorul Victor Brauner, Tristan Tzara – fondatorul Dadaismului, arhitectul Marcel Iancu, ale cărui realizări le vedem în București astăzi, în multe din locurile cu care ne mândrim, călugărul Nicolae Steinhardt sau rabinul Moses Rosen... *(Replici neinteligibile ale doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)* actrița Maia Morgenstern sau chiar poetul Gellu Naum, autorul acelor cărți cu Apolodor, pinguinul călător care mergea spre frații săi din Labrador, toți cei care avem copii cunoaștem foarte bine aceste cărți.

Desigur, toate aceste legături invizibile care leagă popoarele noastre se bazează și pe faptul că acolo, în Israel, trăiesc mulți vorbitori de limba română, la prima sau a doua generație, așa cum și aici, în România, avem comunități de israelieni, de oameni care sunt reprezentați chiar în Parlamentul României de colegul nostru domnul deputat Silviu Vexler.

Astăzi este, în egală măsură, și o zi de reflecție asupra istoriei și a lecțiilor pe care trebuie să le învățăm, pentru că istoria, și-o vedem și acum, are prostul obicei să se repete, și în România, din păcate, au existat momente în care antisemitismul, inclusiv formele sale violente, s-au manifestat și prin intermediul unor partide politice.

Astăzi, cei care au permis și au încurajat reapariția în România, a unor mișcări politice extremiste, antisemite de inspirație legionară, ar trebui să se privească de două ori în oglindă și să aibă curajul, măcar cu această ocazie, să recunoască formele hâde și grotești pe care le auzim și în această ședință.

Pentru URSS, apărarea valorilor democratice înseamnă în același timp și lupta împotriva oricărei forme de violență, de xenofobie sau de antisemitism și pentru cei care ne acuză despre PNRR, nereușind mulți dintre ei nici să-l citească, e important să știți că, alături de infrastructură, de școli și spitale, în PNRR se finanțează și muzee precum Muzeul Istoriei Evreilor și al Holocaustului care se va realiza în București, aici, în perioada următoare, printr-o finanțare în clădirea Banloc Goodrich, printr-o finanțare așezată de URSS în PNRR.

Din păcate, acest moment, această aniversare are loc și în contextul unor evenimente cu adevărat tragice. Atacul întreprins de organizația teroristă Hamas în 7 octombrie 2023 a șocat o lume întreagă. Ne-am exprimat atunci ca Parlament, la acele momente, oroarea și dezaprobarea față de acel atac sălbatic, pentru care nu poate exista niciun fel de justificare. Susținem și astăzi eliberarea imediată a tuturor, și necondiționată, a tuturor celor care au fost luați ostatici de către Hamas. Credem că Statul Israel are dreptul la autoapărare, în conformitate cu dreptul internațional. Și, da, cu respectarea principiilor dreptului umanitar, care este atât de complicat astăzi.

Prin acțiunile noastre de diplomație parlamentară susținem, de asemenea, o soluție agreată diplomatic pentru găsirea premiselor unei încetări a focului, în primă instanță, și apoi a unei păci durabile în regiune, inclusiv prin continuarea eforturilor de normalizare a relațiilor diplomatice cu țările din regiune. S-a mai spus despre asta în cadrul așa-numitor Acorduri Abraham.

Terorismul. Terorismul nu a fost, nu este și nu va fi niciodată o soluție. În toate momentele de cumpănă majoră ale lumii moderne umanitatea a găsit calea să supraviețuiască. Această supraviețuire a umanității este astăzi marea provocare cu care se confruntă poporul și Guvernul israelian în căutarea unui viitor cu sens pentru generațiile următoare. Este o cale pe care am încredere că în cele din urmă o vom găsi.

Poporul român îi rămâne alături aliat și prieten.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Vă mulțumim.

Are cuvântul reprezentantului grupurilor parlamentare AUR, domnul deputat Mircia Chelaru.

Domnul Mircia Chelaru:

Am onoarea să vă salut în acest moment...

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Mai tare.

Domnul Mircia Chelaru:

Eu nu pot să țip, doamnă...

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Să vă dea volumul mai tare...

Domnul Mircia Chelaru:

Încep prin a reveni la chiar debutul aceste sesiuni când am ascultat imnul Statului Israel, și așa cum spunea cel pe care l-am cunoscut, Raoul Șorban, este exact nota, cu două modificări foarte subtile, a unui cântec românesc din Bucovina: „Cucuruz cu floarea-n sus”.

E o chestiune care duce, dincolo de vorbe, duce dincolo de orice demonstrație. Dubla semnificație a zilei de astăzi, din perspectiva Statului Israel este cea a constituirii Statului Israel și această Zi de Solidaritate și Prietenie pe care noi am votat-o în Parlament, această dublă semnificație trebuie în schimb împărțită, și cu mare atenție, să vedem care sunt problemele legate de Statul Israel și atunci trebuie să fim foarte atenți cu toate trimiterile, și am fost foarte atent la toate cuvintele spuse aici de către colegii noștri, că este inadmisibil ca să se atenteze la existența unui stat nerecunoscându-i existența. Nu este un pleonasm, nicio tautologie, accentuez chiar, și din acest punct de vedere, pentru Statul Israel, actuala situație este una de supraviețuire existențială, cu care trebuie să fim foarte atenți.

I-am dat o carte domnului Vexler și i-am spus acolo... Întreba într-un capitol că e păcat totuși să rezolvăm problemele răului cu soluții ale și mai răului, dar asta e o chestiune de strategie pe care noi nu o analizăm aici. Această dublă semnificație, acoperită de Ziua Prieteniei și Solidarității, este un bonus, spun un bonus, nu în forma peiorativă, făcut de către statul român care este, cum spunea tot domnul Vexler: „Cel care a imprimat vieții publice, vieții sociale, culturale, științifice a Israelului ADN-ul românesc în Israel.”

Iată că există o punte, dincolo de vorbe, mai puternică decât ceea ce noi încercăm să demonstrăm aici prin cuvinte formale. La sfârșit am să las dubla semnificație a acestei zile din perspectiva neamului românesc. Aș vrea să scot în evidență totuși câteva elemente foarte importante, și am timp, aducându-vă în atenție că iubirea și prietenia nu se normează prin acte juridice, nici prin legi, nici prin discursuri patetice; prietenia și iubirea există sau nu. Și ea se manifestă în formele de respect reciproc, fapt pentru care, dacă vă amintiți, tot de la această tribună le-am cerut domnului Vexler și domnului Simonis să

informeze Parlamentele și instituțiile respective ca în aceeași zi de 14, în această Zi de Prietenie și Solidaritate, să fie marcată într-un fel sau altul și în Knesset. Nu știu dacă s-a făcut asta sau nu, dar mesajele primite demonstrează că această legătură, într-un fel sau altul, este făcută.

Această prietenie, dragii mei, și aici vin să atrag atenția, nu produce ierarhii, prietenii nu impun reguli celuilalt, mai ales unele reguli care sunt jenante și afectează demnitatea unei părți. În numele unei prietenii nu se fac abuzuri! În numele unei relații de solidaritate nu se fac excepții! Iată de ce cuvântul meu vine să spună cu claritate că trebuie să plecăm măcar cu un rest de învățătură de aici. Și această învățătură este foarte simplă.

Îmi amintesc de întâlnirea mea din Digby-Annapolis cu adjunctul lui Washington Post care, după mai multe discuții, avea să-mi spună: „Dragul meu, există o similitudine contrară între poporul evreu și poporul român. În timp ce noi am fost blestemați să fim împrăștiați în toată lumea și să rămânem uniți, voi românii ați fost blestemați să rămâneți într-un singur loc și să fiți dezbinați”.

(Intervenție neinteligibilă a doamnei Diana Iovanovici-Șoșoacă.)

Din punctul acesta de vedere, pentru noi, românii, trebuie să luăm exemplul solidarității și forței unității unei națiuni. Din acest punct de vedere, iată de ce... iată de ce astăzi, aici e o chestiune de eroare organizațională, din punctul meu de vedere, al Biroului, nu trebuia să trecem atât de ușor sau atât de nepăsători peste Ziua națională de cinstire a martirilor din temnițele comuniste. Acești martiri sunt la fel de buni și la fel de importanți ca toate celelalte victime pe care le comemorăm în diferite situații.

Și astăzi mai este o zi, dragii mei. Este ziua mării trădări din 16 mai 1812 când ni s-a smuls de Guvernul țarist Basarabia pe care noi tot plângem pe umărul ei și o bocim de fiecare dată, dar nu facem nimic.

Doamnelor și domnilor,

Poate că chiar și asemenea elemente de disturbare a unei ședințe trebuie să ne învețe să spunem: „Nu!” celor care uită.

Iar ședința de astăzi, așa cum s-a spus, să nu uităm erorile care s-au făcut între noi, dintre noi, din cauza noastră, pe care numai noi și numai noi le putem repara cu dragoste, cu înțelepciune, cu solidaritate.

De aceea relația noastră cu Israelul este similară cu toate națiunile, și ale Europei și ale lumii, venite din partea unui popor care iubește pacea, respectă pe aproapele său, un popor creștin, într-o Europă creștină, într-o Europă a națiunilor.

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Vă mulțumesc.

Din partea grupurilor parlamentare ale UDMR are cuvântul domnul deputat Nagy Szabolcs.

Domnul Nagy Szabolcs:

Onorat prezidiu,

Stimați invitați,

Ziua Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel este un moment de celebrare, reflecție și consolidare a legăturilor dintre cele două țări, subliniind importanța unei relații strânse și a colaborării continue în beneficiul ambelor țări.

Adoptarea legii care instituie ca ziua de 14 mai să devină Ziua Solidarității și Prieteniei dintre România și Statul Israel reprezintă o recunoaștere solemnă a legăturilor strânse și a relațiilor prietenești dintre cele două țări. Pentru UDMR această zi are multiple semnificații, în primul rând subliniază valorile comune: Ziua Solidarității și Prieteniei evidențiază democrația, drepturile omului și respectul pentru diversitatea și drepturile minorităților.

UDMR întotdeauna a sprijinit comunitățile evreiești, având în vedere istoria complexă și moștenirea culturală bogată, recunoaștem contribuția importantă a comunității evreiești la diversitatea și dezvoltarea regiunilor noastre. În acest sens, Ziua Solidarității și Prieteniei este și un moment de apreciere și recunoaștere a acestei continue contribuții.

Subliniem faptul că România a fost printre primele țări care au recunoscut existența Statului Israel. De asemenea, România este singura țară din Europa de Est care a menținut relații diplomatice neîntrerupte cu Israelul începând din 1948, astfel, acum, cele două state împărtășind un parteneriat de relevanță strategică.

Situația din Orientul Mijlociu este foarte îngrijorătoare, iar noi avem rolul de a stopa antisemitismul care, în urma acestor situații conflictuale se întărește, condamnăm atacurile teroriste asupra Statului Israel, terorismul și manifestările de violență extremă care s-au intensificat în Israel în ultimii ani.

Israelul are dreptul de a-și proteja cetățenii de atacurile barbare ale organizațiilor teroriste.

Trăim vremuri tulburi, iar schimbările rapide creează un climat de instabilitate în întreaga lume. În aceste vremuri incerte trebuie să alegem lideri politici care să abordeze problemele reale ale oamenilor și să se concentreze pe agenda cetățenilor, evitând risipa de energie în luptele politice inutile.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Vă mulțumim.

Are cuvântul reprezentantul Grupului parlamentar al minorităților naționale, domnul deputat Varujan Pambuccian, liderul grupului.

Domnul Varujan Pambuccian:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Ziua de azi sărbătorește și comemorează, în același timp, consecințele a două războaie mondiale și de aici cred că trebuie să plecăm, două războaie care au fost amândouă marcate de forme extreme de xenofobie. Xenofobia modernă s-a născut acolo, din păcate, de forme care au dus la moartea unui număr imens de oameni nevinovați, la vini pe care popoare și le-au asumat în mod conștient în perioade în care istoria înnebunise și la reverberații pe care le găsim și astăzi în Europa și în lume.

Pentru România aceste două războaie au însemnat Holocaust, au însemnat venirea comunismului cu toate crimele lui, au însemnat perioade de xenofobie care au urmat după aceea și în anii '60 și în anii '70, mai tăcute, mai mocnite, dar care au existat. Toată această stare, de fapt, nu face decât să întrețină ura, și urii nu pot să-i răspunzi decât cu iubire, cu prietenie. Este cea mai înțeleaptă formă de a o înlătura.

Astăzi sărbătorim prietenia între două state, dar și între două națiuni și între două popoare și lucrul acesta are o istorie, nu este doar un lucru care se întâmplă acum într-o ședință solemnă, care trece și mergem acasă și după aia am uitat de ea, are o istorie și are istorie vie. Genul ăsta de prietenie care a născut foarte multă cultură, care a născut foarte multă știință, care a născut foarte multă civilizație este viu și sper că va fi viu cât mai mult timp de acum înainte.

Noi, în grupul nostru parlamentar, încercăm să promovăm acest tip de valori, cu slabele noastre puteri și nu este de mirare că avem în interiorul grupului prietenii care ar putea să fie considerate imposibile de alții, între... (*Discuții.*) Așa este. Între reprezentanți ai unor popoare care au avut o istorie îngrozitoare comună și care, iată, la noi au învățat să aibă o relație prietenească, să se înțeleagă unul pe celălalt și să colaboreze. Poate nu-i rău ca exemplul ăsta să fie luat și de alții, poate nu-i rău să vedeți că felul ăsta de a fi este folositor tuturor. Sper ca această zi pe care o sărbătorim astăzi și care este o consecință a unei asemenea prietenii să întărească felul în care cele două țări se privesc una pe cealaltă, felul în care cele două popoare se privesc unul pe celălalt.

Mie nu-mi rămâne decât să spun: trăiască această prietenie! Dumnezeu să binecuvânteze România, Israelul și popoarele trăitoare pe cuprinsul lor!

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Tot din partea Grupului parlamentar al minorităților, domnul deputat Silviu Vexler.

Domnul Silviu Vexler:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Dacă se întâmplă ca întotdeauna să fiu de acord cu liderul grupului meu parlamentar, mă bucur că sunt de această dată de acord și cu domnul general Chelaru.

Mă bucură, de asemenea, să vă împărtășesc și să vă reamintesc că relativ recent președintele Statului Israel, Excelența sa a inaugurat personal o expoziție majoră dedicată României și relațiilor dintre Statul Israel și România la Ierusalim, în capitala Israelului.

Totuși pentru că în fundal se aud în permanență unele zumzete caricaturale, îmi voi permite să închei citându-l pe Păstorel Teodoreanu: „Căpitane, nu fi trist! Garda merge înainte prin partidul comunist.” (*Aplauze.*)

Doamna Diana Iovanovici-Șoșoacă (din sală):

Trăiască Garda!

Onoare patriei noastre!

Domnul Alfred-Robert Simonis:

Stimate colege,

Stimați colegi,

Pentru că astăzi, 14 mai, potrivit Legii nr.127/2017 s-a instituit Ziua națională de cinstire a martirilor din temnițele comuniste, vă propun un moment de reculegere în memoria martirilor din temnițele comuniste.

(Se păstrează un moment de reculegere.)

Vă mulțumesc.

Am încheiat intervențiile.

Vă mulțumesc pentru participare.

Declar închisă ședința solemnă comună de astăzi.

Ședința s-a încheiat la ora 11.14.